

[Damsgaard.]

Med hensyn til fritidsklubberne vil jeg kun sige, at de fornuftigt drevne vel kan have deres betydning i byerne, hvor man taler om at de unge står og driver på gadehjørnerne, men jeg ængstes lidt for, at man mange steder trækker de unge helt væk fra hjemmene med alt det, der bygges op og bygges op for offentlige midler, og måske er altfor ivrig med det, og måske også i visse tilfælde afholder de unge fra at deltage i det frivillige ungdomsarbejde. Det er desværre en kedelig kendsgerning, at dette frivillige ungdomsarbejde i vore mange forskellige foreninger, som de unge selv sætter i gang og selv betaler, er ude for en meget hård konkurrence fra det mangeartede gratis kursusarbejde, der er i gang nu.

Hvis en kritikløs udnyttelse af loven får lov til at foregå, vil det betyde, at man undergraver en iøvrigt i sit formål god lovs popularitet. Vi mener, at både lovens bestemmelser og visse grene indenfor administrationen trænger til at ses efter, trænger til drøftelse, og jeg håber, at partierne vil beslutte, at det skal ske i et udvalg. Jeg takker ministeren for, at han på forhånd har givet tilslutning til, at det kan ske, og jeg håber så, at de partirepræsentanter, der kommer med i dette udvalg, roligt og sagligt, men også energisk vil være med til at få de ting fjernet, som kan ødelægge den gode lovs popularitet i befolkningen.

Horn: Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning om undersøgelse af aftenskolens forhold kommer 4 år før den revision, hvorom loven indeholder bestemmelse, og det har i høj grad politisk karakter. Derfor vil jeg i mit indlæg dels beskæftige mig med den side af sagen, dels gøre nogle bemærkninger om det, den højtærede minister var inde på, det, der er den egentlige svaghed ved det, der her er tale om.

Vi her i tinget og vi, der arbejder i aftenskolen, kan ikke have noget imod, at hele dette forhold, som kritikken er rettet imod, bliver undersøgt. Der er ikke i den danske aftenskole noget at skjule, og aftenskelefolkene har ikke noget imod, at lyset bliver rettet stærkt mod hele deres arbejde.

Jeg har lagt mærke til, at man i det sidste års tid har givet denne kritik et meget stærkt politisk præg. Der holdes næsten

ikke et møde i partiet venstre, uden at venstres talere, når de opregner problemerne og siger, at der gives tilskud her og tilskud der, slutter med tilskuddet til aftenskolen som noget ganske urimeligt og noget, der er noget mistænkeligt ved. De kaster et mistænkelighedens skær over denne undervisning, og da tilskuddet sættes i sammenhæng med de øvrige tilskud til undervisning, stilles det op som noget, regeringen og socialdemokratiet har et særligt ansvar for. Den konservative presse har også visse anlæg i så henseende. Nu ved jeg ikke, om de to partiers presse virkelig har mod til at revidere lidt på de historier, der går rundt i denne tid. Jeg kan betro de ærede pressefolk, at da fødslen af denne lovgivning fandt sted, var vi nogle enkelte stykker, som blev beskyldt for at være bremseklods, både når det drejede sig om at betale og om, hvad der kunne komme med. Jeg er i dag glad for, efter det der nu er sket, at jeg var blandt dem, der blev stemplet som de værste bremseklodser. Jeg håber, at venstres presse vil bringe denne meddelelse til sine undrende læsere, som i nogle måneder har stirret sig harme mod socialdemokratiet og regeringen, som ikke forlængst har standset denne urimelighed. Lad os se, om de tør sige denne sandhed til deres egne.

Jeg behøver ikke at gå længere ind på det rent politiske; jeg tænker, at der herved er gjort rent bord for vort vedkommende.

Vi kan kun, som også det ærede medlem hr. Damsgaard gjorde det, takke ministeren for opregningen af, hvad der kan komme med, og hvad der ikke kan komme med. Konklusionen var, at det står faktisk til de enkelte kommuner, det er dem, der har ansvaret. Det er det lokale selvstyre, som bestemmer, om loven skal overholdes eller ikke. Det blev meget stærkt understreget af kommissionen i sin tid, og det blev igen understreget i den udvalgsbetænkning, som blev afgivet, da loven blev behandlet her i det høje ting. Det er nemlig således, at det er ganske ugørligt for ministeriet eller folketinget eller andre at kontrollere det arbejde, som foregår ude i aftenungdomsskolen. Vi må her stole på, at den hjælp, der ydes til selvhjælp, ydes på et rimeligt grundlag. Vi må have lov til at gå ud fra, at det ungdomsnævns, som nedsættes, består af ansvarsbevidste folk, som organisa-